

TOMPA ANDREA

US & TIHEM

Mi és ők

illusztrációk *illustrations* Jásdi Juli

Azért ez érthető, két külön világ vagyunk. Érted, két nagyon különböző. Alapjaiban. Úgyhogy ez most nem a mi hibánk. Ezt nem mondhatják. Most azt hányják a szemedre, hogy ők sose lépték át a küszöböt. Lehet, nem konkrétan értik. Vagy úgy? Pedig ha valaki, te aztán igazán elfogadó vagy. Nyitott és elfogadó. Abszolút nyitott. Igen, ezt ők is kell, hogy lássák. Toleráns. Soha egy rossz szavad nem volt. Megjegyzések, vagy hogy a hátuk mögött.

Mi ráadásul még azokat a szavakat sem mondtuk rájuk. Tudod, mire gondolok. Amiket azért lehet hallani. Én nem is tudnám már kimondani őket. Nem áll rá a szám.

Persze lehet, hogy most azt ismétlik, hogy te mondtál olyan mondatokat róluk. Olyan félreérthetőket. Elvégre ők egy kicsit mások. De én ezt nem hiszem, te nem szoktál semmit mondani rájuk, te igazán toleráns vagy. Tolerálsz. El tudod viselni azt, hogy valaki olyan. Nem olyan, mint mi. Úgy? Kicsit másfélék. Másfélék a dolgai. Mert ők nagyon másfélék.

Nem a te hibád. Nehogy azt érezd! Ők döntöttek így. Ez az ő döntésük.

Nem mondom, hogy nem tartozik ránk. Mert valamennyire azért. Lehet, hogy ránk is tartozik. Nem az, hogy egy család vagyunk. Úgy érte, szimbolikusan. Mint a küszöb. Egy család. Inkább egy, egy micsoda. Közösség? Mert egy országban kell nekünk. Egy faj! Ez a helyes kifejezés. Egy faj. A fajt nem úgy értem. Nem faji alapon. Én aztán, te tudod, nem különböztetek meg fajokat. Legfeljebb legyet a szúnyogtól. Hanem normálisan, egy emberi faj. Úgy. Egy emberi fajból vagyunk.

Ha most ők úgy döntöttek, hogy nekik jobb lesz, ha nem itt akarnak, velünk, az az ő dolguk. Ez nem a mi, ezért mi nem kell, hogy rosszul érezzük. Nekünk ezért nem kell felelősnek lenni. És mi aztán. Egy rossz szó soha el nem hangzott. Hogy mi megjegyzéseket tegyünk, hogy az értésükre adjuk, hogy jobbak

It is understandable, we're two separate worlds. You know, two very different worlds. Fundamentally. So it's not our fault now. They can't say that. Now they hold it against you that they have never crossed your threshold. Maybe they don't mean it literally. Or do they? And if anyone, you really are accepting. Open and accepting. Absolutely open. Yes, they must see that too. Tolerant. You have never had a bad word. Remarks or behind their backs.

What's more, we didn't even say those words about them. You know what I mean. The ones you do hear sometimes. I couldn't even say them anymore. I can't bring myself to do it.

Of course, they may now keep saying that you said such sentences about them. Ambiguous ones. After all, they are a little different. But I don't think so, you don't usually say anything about them, you are really tolerant. You tolerate it. You can bear it when someone is like that. Not like us. Right? A little different. With different things. Because they are very different.

It is not your fault. Don't feel that way. They made the decision. It's their decision.

I'm not saying it's not our business. Because it kind of is. Maybe it is our business. Not that we are a family. I mean, symbolically. Like the threshold. One family. It's more like, like a what. A community? Because we need it in a country. One race! That's the right expression. One race. I don't mean race that way. Not on a racial basis. I, you know, don't differentiate between races or species. At most, flies from mosquitos. Rather like a normal person, one human race. Like that. We are of one human race.

If they have now decided it would be better for them not to be here with us, that's their business. It's not ours, so we don't have to feel bad. We do not have to be responsible for that. And us. There was never a single bad word. Making remarks,

vagyunk. Vagy többen. Soha. Úgy értem, hogy persze mi azért mégiscsak többen vagyunk. A többség. Akik igazán türelemmel. Ez most nem a mi hibánk, ne vedd magadra. Az ő döntésük, ha nem akarnak. Vagy velünk itt, együtt.

Főleg te. Te szerintem nagyon. Én nem is lettem volna rá képes. Ha ők most azt mondják, hogy nem lépted át a küszöbüket, mert ez ugye szimbolikus valami. Egy határ. A határt szimbolizálja. Hogy ők csak a sajátjaikkal, és mi is csak a sajátjainkkal. És velük meg nem. Hát ez teljesen világos. Sőt, szerintem ez teljesen normális. Nekünk is megvan, nekik is megvan. Mi ezzel a baj?

De ez azért rajtuk is múlt. Kettőn áll a vásár. Nekik is kell valamit, ha azt akarják. Nem? Ők például ugye mit csináltak, hogy ők jobban. Ők például mit csináltak értünk? Mi például el vagyunk fogadva teljesen? Ők például nyitottan állnak hozzánk? Érted? Jó, hogy nekünk is kell, de ugye nekik is kéne egy kicsit. Mert ha ők nem, akkor hogyan várhatják el mitőlünk? Kettőn áll. Bizony. A vásár. Azt is kell nézni, hogy ők mit csináltak azért, hogy mi és ők jobban tudjunk. Azt is nézni kell, hogy ők mit tettek. Jó, hogy nem lépték át a küszöbünket, de az azért mégiscsak kettőn múlt.

Ők is éppen úgy tolerálnak minket, mint mi őket? Ők is olyan nyitottak, és nem mondanak soha egy rossz szót, tudod, azokat a csúf szavakat, mert azért ránk is lehetne. Hát vannak. Voltak. Mennyit hallottam gyerekkoromban. Hát azért persze nem mindenki olyan kulturált, hogy ilyen szavakat már nem mond. Hallod itt is. Ugye az utcán is szokták. Ordítanak. Meg az autóbuzson. Én olyankor úgy csinállok, mintha nem hallanám. Nem kell meghallani, és akkor nincs. Azokkal, akik nem viselkednek kulturáltan, nem kell észrevenni. Nem kell reagálni. Én már teljesen, hogy szokták mondani, immunis vagyok az ilyesmire. Ez a legjobb. És akkor nincs. És akkor el fognak az ilyen hangok hallgatni, mert nem veszed észre és nem reagálsz. Elhallgatnak.

Meg hát be kell látni, hogy akármilyen toleránsak vagyunk, nagyon különbözünk. Ugye, finoman szólva is erősen mások. Az ő dolgaik, meg az egész, ahogy vannak. A közösségük. Ott ők mindig egyben, egymással. Ők is csak egymással mindig. Hát mi és ők az két külön. Univerzum. Nem hányhatják a szemünkre, hogy most ezért. Minekünk eszünk ágában sem volt, hogy őket. Soha nem bántottuk. Mi nem. Még szavakkal sem, nemhogy tettekkel. Hogy? Milyen gondolattal? Hát már nehogy épp gondolatolvasók legyenek. Mi? Milyen mulasztással? Ugyan már, mit mulasztottunk el? Hát nem vittünk nekik mindennap egy csokor virágot, még szép. Én most már tényleg nem tudom, mit akarnak.

Ezt az egészet igazán nem vehetik a szemünkre. Ez nem a mi hibánk, hogy ők most úgy döntöttek. És nekik is jobb lesz így. Jobb lesz ott nekik, hidd el. Ott majd nem kell nekik annyit másokkal. Mert azt mondják, ott teljesen jól tudnak. Hát azért megnézném. Pedig szinte mi is teljesen. Elfogadtuk őket. Egy rossz szó soha. El vannak fogadva, nem lehet semmi panaszuk. Minden nyitva állt előttük. Mindenhova mehettek,

to make them understand that we are better. Or we are more. Never. I mean, of course there are more of us after all. The majority. Who with great patience. It's not our fault now, don't take it personally. It is their decision if they do not want to. Or here with us, together.

Especially you. I think you are really. I wouldn't have been able to do it. If they say now that you haven't crossed their threshold because that's something symbolic of course. A border. It symbolizes the border. That they are only with their own and we are only with our own. And not with them. Well, that's completely clear. In fact, I think that's completely normal. We have it, they have it. What's wrong with that?

But it was still also up to them. It takes two to tango. They also need to do something if they want it. No? What did they, for example, do to make them better? What did they, for example, do for us? Are we, for example, fully accepted? Are they, for example, open to us? Do you understand? It's fine that we also have to, but they should a little too. Because if they don't, how can they expect it from us? It takes two. Certainly. To tango. We also need to look at what they did so that we and they can do better. You also have to look at what they did. It's one thing that they did not cross our threshold, but it still took two.

Do they tolerate us just as much as we tolerate them? Are they so open, too, and do they never say those bad words either, you know, those ugly words, because they could say them about us too. Well, there are some. There were. How much I heard them in my childhood. Of course, not everyone is so sophisticated that they no longer say such words. You hear them here too. They also do it on the streets, don't they? They are shouting. And on the bus. And I pretend not to hear it then. You don't have to hear it and then it isn't there. Those who are not sophisticated, you don't need to notice them. No need to react. I'm totally, what's the word, immune to things like that. This is the best. And then it isn't there. And then such voices will be silenced because you don't notice them, and you don't react. They fall silent.

But we have to admit that no matter how tolerant we are, we are very different. Really different, to put it mildly. Their things, and everything, the way they are. Their community. There they are always in unity, with each other. They also only with each other, always. Well, us and them, we are two separate. Universes. They can't hold it against us that it's because of that now. We didn't have the slightest intention to, to them. We have never hurt them. We have not. Not even with words, let alone with deeds. What? What thoughts? Well, they can't just be mind readers. What? What failure? Come on, what did we fail to do? Well, we didn't bring them a bouquet of flowers every day, well of course. I really don't know what they want now.

They really can't hold this whole thing against us. It is not our fault that they have now decided as they did. And it will also be better for them this way. It will be better for them there, believe me. They won't have to so much with others there. Because they say they can perfectly well there. Well, I'll have to see

sehonnan sem szorultak ki. Na, most hogy lehet azt bebizonyítani, hogy nekik nem volt itt meg minden lehetőség? Ha egyszer megvolt. Nem kellett meztelenül járniuk az utcán! Hidd el, ez a legjobb megoldás. És valljuk be, nekünk is. Hát azért nekünk is lehetnek érdekeink. Nekünk is jobb, ha így magunk között. Meg akkor nem lesz ez az állandó. Hogy mindig velük kelljen. Nyugalom lesz. Mindenki a sajátjaival.

Hogy mi nem volt meg? Hát most ezt mondják? A szeretet? Még jó, hogy nem. A szeretet szerintem más. Mert az ugye. Azért a szeretetet nem lehet kötelezővé tenni. Azt nem írhatják elő. Az vagy van, vagy nincs. Teljesen elfogadtuk őket. A szeretet? Teljesen más dolog. Az egy érzés. Nem lehet parancsolni, hogy legyen. Az kémia, nem? Azt nem lehet erőltetni. A szeretetet Jézus se tudja erőltetni. Szerintem az a társadalmi, hogy mondják, elvárás, hogy legyünk toleránsak és elfogadóak. És nyitottak. És ez mi mind voltunk. Igen, ezt senki sem hányhatja a szemünkre. Ha ez nekik kevés, akkor ők tudják. Hát akkor ez az egész már az ő dolguk. Nekünk ehhez semmi közünk. Nehogy már megparancsolják, hogy szeretet. Kötelező legyen. Most már ez azért nagyon dühít. Most jönnek ezzel a szeretettel. Hidd el, nyugodj meg. Ez egyáltalán nem rajtunk múlt. Nem. Sokkal jobb így, hogy elmentek. ●

that. Although we also almost completely. Accepted them. Never a bad word. They are accepted, they cannot have any complaints. Everything was open to them. They could go everywhere, they were not excluded from anywhere. Now how can it be proven that they didn't have every opportunity here? When they did. They didn't have to walk around naked on the street! Believe me, this is the best solution. And let's face it, for us too. Because we can have interests too. It is better for us too, between you and me. And then it won't be constant. That we always have to with them. There will be peace. Each with their own.

What wasn't there? Is that what they're saying now? Love? Of course not. I think love is something else. Because that is. Love cannot be made obligatory. They can't demand it. It is either there or it is not. We fully accepted them. Love? A whole different thing. That's a feeling. It cannot be commanded. It's chemistry, isn't it? It cannot be forced. Even Jesus can't force love. I think it's a social, what's the word, expectation to be tolerant and accepting. And open. And we were all of that. Yes, no one can hold that against us. If that's not enough for them, they know it. Well, that's all their business then. We have nothing to do with it. They can't order us to love. Make it mandatory. Now that makes me very angry. Now they come up with this love thing. Believe me, calm down. It wasn't up to us at all. No. It's so much better now that they're gone. ●